வால்யூம் —I (VOLUME – I)

இசைவுத்தீர்ப்பு மற்றும் சமரசத் தீர்ப்புச் சட்டம், 1996
(THE ARBITRATION & CONCILIATION ACT, 1996)

பகுதி — I (PART -I)

இசைவுத்தீர்வு மற்றும் இசைவுதீர்வு நடவடிக்கைகள்
(ARBITRATION & ARBITRATION PROCEEDINGS)

1. இந்தியாவில் இசைவுத்தீர்வு சட்டங்களின் சரித்திரம் மற்றும் வளர்ச்சி [HISTORY AND DEVELOPMEMT OF ARBITRATION LAWS IN INDIA]

(முக்கியம்)

பாடச்சுருக்கம்: (SYNOPSIS)

அ. முன்னுரை
ஆ. பண்டைய இந்தியாவில் இசைவுத்தீர்வு
இ. பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இசைவுத்தீர்வு
ஈ. தற்போதைய இசைவுத்தீர்வு சட்டத்தின் பரிணாமம்
உ. இசைவுத்தீர்வு சட்டத்தின் நோக்கெல்லை
ஊ. முடிவுரை

அ. முன்னுரை: (INTRODUCTION)

தற்போதைய இசைவுத்தீர்வு மற்றும் சமரச சட்டம் 1996 ஒரு திடீர் கண்டுபிடிப்பல்லாது. பண்டைய நாட்களிலிருந்தே படிப்படியாக வளர்ந்துள்ளது.

இசைவுத்தீர்வு முறை பண்டைய இந்தியாவிலும் நடைமுறையில் இருந்தது. ஆனால் பிரிட்டிஷ் காலத்தில் தான் அதற்கு சட்ட அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது.

பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் உலகமயமாக்கல் இசைவுத்தீர்வின் நோக்கெல்லையை பரந்து விரிவடையச் செய்துள்ளது. தற்போது இசைவுத்தீர்வு, சமரசம் மற்றும் நடுநின்று இணைத்தல் முறைகள் இந்திய மற்றும் பன்னாட்டு வணிக உலகத்தில் தகராறுகளைத் தீர்வு செய்வதில் முக்கியமான வழிமுறை ஆகியுள்ளது.

ஆ. பண்டைய இந்தியாவில் இசைவுத்தீர்வு: [ARBITRATION IN ANCIENT INDIA]

இசைவுத்தீர்வு நடைமுறை ஒரு பழமையான கருத்துரு ஆகும்.

பண்டைய இந்தியாவில் கிராமப்புறங்களில் இசைவுத்தீர்வானது பஞ்சாயத்துகள் என்ற வடிவில் இருந்தது. பஞ்சாயத்தின் தலைமை தனிநபராகவே அல்லது குழுமமாகவோ இருந்து குறிப்பிட்ட கிராம மக்களைக் கட்டுப்படுத்தும் தன்மையிலான தீர்வுகளை வழங்கி வந்தது.

பஞ்சாயத்துகளுக்கு மிக அதிக மரியாதை இருந்தபோது. அவை கடவுளின் குரலாகக் கருதப்பட்டது. அவை எந்த எதிர்ப்புமின்றி கீழ்படியப்பட்டது. பஞ்சாயத்துகளின் தலைவர் 'பஞ்சாஸ்' இசைவுத்தீர்வாளர் என்று அழைக்கப்பட்டார். 'பஞ்சாஸ்' என்பதில் பின்வரும் மூன்று படிநிலைகள் இருந்தது அவை,–

1. புகா 2. ஸ்ரீனி 3. குலா என்பதாகும்.

பஞ்சாஸில் உள்ள மேற்குறிப்பிட்ட 3 படிநிலைகளும் சட்ட சான்றாயம் அல்லது தீர்ப்பாயம் என்ற தன்மையில் அல்லாது தீர்ப்பாயங்கள் அல்லது நீதிமன்றங்களுக்கு கீழமைந்த இசைவுத்தீர்வு முறை மட்டுமே ஆகும்.

நீதிபதி மார்ட்டின் கூற்றுப்படி இசைவுத்தீர்வானது இந்திய வாழ்க்கை முறையின் சிறப்பம்சமாகும் மற்றும் அது அனைத்து வகை வாழ்க்கை முறைகளிலும் நடைமுறையில் இருந்த ஒன்றாகும்.

இங்கிலாந்தில் நடைமுறையில் இருந்த இசைவுத்தீர்வு முறையை விட பண்டைய இந்தியாவின் இசைவுத்தீர்வு முறை அதிகளவு கடைபிடிக்கப்பட்டதுடன் பிரபலமாகவும் இருந்து வந்தது.

பண்டைய இந்தியாவில் பல தகராறுகளைத் தீர்க்கும் முக்கியமான வழிமுறைகளில் ஒன்றாக பஞ்சாயத்து முறை இருந்தது. அவை நீதிமுறை நீதிமன்றங்களை ஒத்திருந்தது. பஞ்சாயத்தில் பிரச்சனையை எடுத்துரைக்கத் தரப்பினர்களிடையே எந்த உடன்படிக்கையும் தேவையில்லை. மக்களை தனது அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட வைத்து மற்றும் அதன் தீர்ப்புகளுக்கு கீழ்படிய வைப்பதன் மூலம் பஞ்சாயத்து வழக்காறு நீதிமன்றமாக செயல்பட்டது.

பஞ்சாயத்துகளின் தீர்ப்புகளும் கூட சீராய்விற்குட்பட்டது. குலாவின் தீர்ப்புகள் ஸ்ரீனியின் சீராய்விற்குட்பட்டது. ஸ்ரீனியின் தீர்ப்புகள் புகாவினால் மேலும் சீராய்வு செய்யப்பட முடியும்.

புகாவின் தீர்ப்பிலிருந்து எழும் மேல்முறையீடு பிராடிவாகாவின் முன்கொணரப்படும். இறுதியான சீராய்வு ஆட்சியாளர் அல்லது அரசரால் தீர்வு செய்யப்படும்.

பஞ்சாஸின் நடவடிக்கைகள் மற்றும் அதன் தீர்ப்புகளில் குறிப்பிட்ட சட்ட வகையங்கள் எதுவும் பயன்படுத்தப்படவில்லையென்றாலும் வழக்காறு, தகைமைநெறி மற்றும் நீதி ஆகியவை அதன் அனைத்து தீர்ப்புகளுக்கும் அடிப்படை ஆகும்.

இ. பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இசைவுத்தீர்வு: [ARBITRATION DURING BRITISH PERIOD]

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஆரம்பித்த பிறகும் இசைவுத்தீர்வில் பஞ்சாயத்து முறை தொடரப்பட்டது. பஞ்சாயத்து முறைக்கு சட்ட அந்தஸ்து வழங்குவதற்கு, வங்காள ஒழுங்குமுறை விதிகள் 1772இல் குறிப்பிட்ட வகையங்கள் செய்யப்பட்டது,

வங்காள ஒழுங்கு முறை விதிகள் 1772, தகராறு தொடர்பான அனைத்து வழக்குகளையும் இசைவுத்தீர்விற்கு சமர்ப்பிக்குமாறு தரப்பினர்களுக்கு பரிந்துரை செய்வதற்கு வகைசெய்தது. இதன் மூலம் பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்வு முடிவானது நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையாக இருக்கும்

வங்காள ஒழுங்கு முறை விதிகள் 1780 மற்றும் 1781 இசைவுத்தீர்விற்கான வகையங்களுக்கு வகைசெய்து அவற்றின்

கட்டுப்படுத்தும் தன்மையை உறுதி செய்தது. இசைவுத்தீர்வாளர்கள் தங்களது தீர்வு முடிவினை வழங்கும் போது கடும் ஊழல் புரிந்தனர், அல்லது பாரபட்சமாக நடந்து கொண்டனர் என்று நிரூபிக்கப்பட்டாலன்றி அவர்களது தீர்வு முடிவினை நீக்கறவு செய்ய முடியாது என்று ஒழுங்கு முறை விதிகள் கூறுகிறது.

இசைவுத்தீர்வானது மூலத்தோற்றம் கொண்டதாகவும் மற்றும் சார்ந்ததாகவும் இருப்பதால் இது தரப்பினர்களின் சொந்த விருப்பத்தின் பேரிலான தீர்ப்பாயமாக கருதப்பட்டது. இசைவுத்தீர்வை மேற்கொள்வதில் நடத்தைக்கேடு எதுவும் இல்லாத நிலையில் அத்தகைய இசைவுத்தீர்வாளர்கள் வழங்கிய தீர்முடிவிற்கு தரப்பினர்கள் கட்டுப்பட்டிருந்தார்கள்.

மரியாதைக்குரிய மற்றும் தகுதிவாய்ந்த நபர்கள் இசைவுத்தீர்வாளர்களாக பணிபுரிய மறுத்ததால் ஒழுங்குமுறை விதிகள் 1780 & 1781 ஆகியவை வெற்றியடையவில்லை.

வங்காள ஒழுங்குமுறை விதிகள் 1787இன் கீழ் சில வழக்குளை இசைவுத்தீர்விற்கு பரிந்துரைக்க நீதிமன்றங்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. இசைவுத்தீர்வாளர்களுக்கிடையே அல்லது தீர்வாளர்களுக்குள் இருந்தால் அதற்குரிய நிவாரணம் எதற்கும் இந்த சட்டம் வகைசெய்யாததே இந்தத் தீர்வு முறையின் தோல்விக்கு காரணமாகும்.

கணக்குகள், கூட்டாண்மை ஒப்பந்த மீறுகைகள் போன்றவறறை உள்ளடக்கிய ரு.200/னை தாண்டாத மதிப்புடைய வழக்குகள் குறித்த தகராறுகளை தரப்பினர்களின் இசைவுடன் இசைவுத்தீர்விற்கு பரிந்துரைக்க வங்காள ஒழுங்கு முறை விதிகள் 1793 நீதிமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கியது. மேலும் இசைவுத்தீர்வை மேற்கொள்வதற்கான நடைமுறையை ஒழுங்குமுறை விதி வகுத்துக்கொடுத்தது. இசைவுத்தீர்வின் வெற்றிக்கான காரணமாகும்.

மெட்ராஸ் ஒழுங்குமுறைவிதிகள் 1816 சில குறிப்பிட்ட தகராறுகளை தீர்ப்பதற்கு பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கியது, மேலும் பம்பாய் ஒழுங்குமுறை விதிகள் 1827 இது போன்ற வகையங்களை கொண்டிருந்தது.

1859–ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் இசைவுத்த ீர்வு தொடர்பான சட்டத்தையும் கொண்டிருந்தது, உரிமையியல் நடைமுறைசட்டம் 1908ம் இசைவுத்த ீர்வு குறித்த வகையங்களை அதன் அட்டவணை–II ல் கொண்டிருந்தது. இது இசைவுத்த ீர்வு சட்டம் 1940ன் இயற்றப்பட்ட பிறகு ந ீக்கம் செய்யப்பட்டது.

ஈ. தற்போதைய இசைவுத்தீர்வு சட்டத்தின் பரிணாமம்: (EVOLUTION OF PRESENT ARBITRATION LAW)

ந ீதித்த ீர்ப்பிற்காக ந ீதிமன்றத்தின் முன் நிலுவையில் இல்லாத பொருட்பாடுகளுக்கு 1889–ஆம் ஆண்டு இந்திய இசைவுத்த ீர்வு சட்டம் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டது..

1940ம் வருடம் இசைவுத்த ீர்வு ம ீதான இந்திய சட்டம் இசைவுத்த ீர்வுச் சட்டம் 1940 என்ற வடிவில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு வரைவு செய்யப்பட்டது. இச்சட்டம் 1934–ஆம் ஆண்டு ஆங்கில இசைவுத்த ீர்வு சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

1940–ஆம் ஆண்டு இசைவுத்த ீர்வு சட்டமானது தற்போதைய இசைவுத்த ீர்வு மற்றும் சமரசச் சட்டம் 1996 அதற்குப் பதிலாக அமைக்கப்படும் வரை நடைமுறையில் இருந்தது.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக பொருளாதார ச ீர்திருத்தங்கள் தொழில் மற்றும் வணிகத்தின் உலகமயமாக்கல் ஆகியவை இசைவுத்த ீர்வு சட்டத்தை 1940–ஆம் ஆண்டு அதன் வகையங்கள் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு இல்லாமலும் இந்தியாவின் நவ ீன பன்னாட்டு பொருளாதாரத்தின் புதிய சவால்களை எதிர் கொள்ள முடியாத நிலையிலும் அதனை மறுவரைவு செய்வதை அவசிய மாக்கியது,

மேலும் இந்திய இசைவுத்த ீர்வு சட்டம் 1940 பல குழப்பங்கள் மற்றும் குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்ததால் சட்ட வல்லுநர்கள், பல தொழில் மற்றும் தொழிற்துறை சங்கங்கள், அமைப்புகள் ஆகியோர் முக்கிய மாற்றங்களைச் செய்யக் கருதினர்.

1996ஆம் ஆண்டு இந்திய குடியரசுத்தலைவர் இசைவுத்த ீர்வு மற்றும் சமரசங்கள் மசோதா 1996 என்ற வடிவில் அவசரச்சட்டம் ஒன்றை பிரகடனப்படுத்தினார். இந்த மசோதா நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டு குடியரசுத்தலைவரின் இசைவளிப்பை 1996ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 16ம் தேதி பெற்றது, இந்த சட்டமானது அவசரச்சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட தேதியான 27 ஜனவரி 1996லிருந்து நடைமுறைக்கு வந்தது.

தற்போதைய இசைவுத்த ீர்வு மற்றும் அவசரச்சட்டம் 1996இல் ஏற்கனவே உள்ள மரபு வழிமுறைகளோடு சமரசம், பேரம் பேசுதல் மற்றும் நடுநின்று இணைத்தல் போன்ற புதிய சட்டநுட்பங்கள் சட்டப்படி அங்க ீகரிக்கப்பட்டது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் பன்னாட்டு இசைவுத்த ீர்வு சட்டங்கள் குறித்த முன்னேற்றங்களே இசைவுத்த ீர்வு மற்றும் சமரச சட்டம் 1996–இனை நிறைவேற்றக் காரணமாகிறது.

விரிவான மற்றும் ச ீரான மாதிரி இசைவுத்த ீர்வு சட்டத்தை ஐக்கிய நாடுகள் சபை செயல்படுத்தியது. அதன் உறுப்பு நாடுகளின் இசைவுடனும் தகுதியான திருத்தங்களுடனும் நாட்டிடை தொழிற்சட்டம் ம ீதான ஐக்கிய நாடுகள் ஆணைக்குழுக்கள் என்றழைக்கப்படும் நாட்டிடை வணிக இசைவுத்த ீர்வு மாதிரி சட்டம், 1985ஆம் ஆண்டு ஜூன் 1940–ஆம் ஆண்டு 21ஆம் தேதியன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. இது UNICITRAL என்றழைக்கப்படுகிறது,

மேலும் UNICITRAL ன் அடிப்படையில் இசைவுத்த ீர்வு சட்டம் 1940னை ரத்து செய்யவும் அதுபோன்ற சட்டமான இசைவுத்த ீர்வு மற்றும் சமரசம் சட்டம் 1996னை மேற்கொள்ளவும் இந்தியா வற்புறுத்தப்பட்டது.

உ. இசைவுத்தீர்வு சட்டத்தின் நோக்கெல்லை: [SCOPE OF ARBITRATION LAW]

தற்போதைய இசைவுத்த ீர்வு சட்டம் வணிகப்பிரச்சனைகள் தொடர்பான கருத்து வேறுபாடுகள் அல்லது தகராறுகளைத் த ீர்வு செய்ய முடியும்.

வணிக பிரச்சனைகள் என்பது 1996ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் இசைவுத்தீர்விற்கு ஒப்புக்கொள்ளும் 2 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தரப்பினர்களிடையே அல்லது இந்தியாவிலுள்ள தரப்பினர் ஒருவருக்கும் வெளிநாட்டிலுள்ள தரப்பினர் ஒருவருக்குமிடையே அல்லது இந்தியாவிலுள்ள தரப்பினர்களுக்கிடையே கப்பல் ஏற்றுமதி, விற்பனை, கொள்முதல், வங்கியியல், காப்பீடு, கட்டிட கட்டுமானம், பொறியியல், தொழில்நுட்ப உதவி, விஞ்ஞான செய்நுட்ப அறிவு, காப்புரிமைகள், வணிகமுத்திரைகள், மேலாண்மை, கலந்தாய்வு மையம், வணிக முகமை, தொழிலாளர் போன்றவற்றிலிருந்து எழும் பிரச்சினைகளைக் குறிக்கும்.

வணிகம் என்ற பதம் மிகவும் பரந்தது. அதற்கு தாராளமான பொருள்விளக்கம் தேவையாகிறது. ஆகவே வணிக நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்தும் சேவைகள் கூட வணிகத் தன்மையினதாகும். வணிகம் என்ற பதத்தின் கீழ் இவை வருவதால் இசைவுத்தீர்வு மற்றும் சமரச சட்டம் 1996இன் வரம்பிற்குட்பட்டவையாகும்.

பின்வரும் வழக்குச் சட்டங்கள் இதன் மீதான எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

1. ஆர்.எம். இன்வெஸ்ட்மென்ட் & டிரேடிங் கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட் எதிர் போயிங் நிறுவனம்:
[IN R.M. INVESTMENT AND TRADING CO. PVT LTD. VS.BOEING COMPANY]

தொழில் நிறுவனம் ஒன்றின் ஆலோசனை சேவைகள் விற்பனைக்கான வணிக நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்துவதாகும். எனவே இரண்டு நிறுவனங்களுக்கிடையிலான உறவுமுறை வணிகத்தன்மையினதா என்று உச்சநீதிமன்றம் கூறியது.

2. காமினி இன்ஜினியரிங் கார்ப்பரேசன் எதிர் டி டிராக்சன்:
(KAMINI ENGINEERING CORPORATION VS. DE TRACTION)

மின்சாரமயமாக்குதலில் தொழில்நுட்ப உதவி வழங்குவது ரயில்வே நடைமுறையில் ஆலோசனை வழங்குவதை உள்ளடக்காது. எனவே இரண்டு வணிக அமைப்புகளுக்கிடையேயான ஒப்பந்தம் வணிகம் சார்ந்ததன்று.

ஊ. முடிவுரை: (CONCLUSION)

இவ்வாறு பஞ்சாயத்துகள் என்ற வடிவில் பண்டைய இந்தியாவில் இருந்த இசைவுத்தீர்வு முறை மற்றும் பிரிட்டிஷ் காலத்தில் அதன் சட்டமுறையான தொகுப்பு, மேலும் விரிவடையும் வணிகம் மற்றும் தொழிலின் காரணமாக அதன் விரிவான நோக்கெல்லை மற்றும் பொருந்துகையானது அதிக செலவு மற்றும் அதிக நேரமெடுக்கும் நீதிமன்றங்களுக்கு செல்லாமல் தகராறுகளை தீர்ப்பதற்கானதொரு விரைவான, சுலபமான, அனுகூலமான செலவில்லாத தீர்வு முறையாக தான் இசைவுத்தீர்வு முறை இருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

பல்கலைக்கழக வினாக்கள்:

1. *தற்போதைய இசைவுத்தீர்வு மற்றும் சமரச சட்டம் 1996னை நிறைவேற்றும் வரை பண்டைய இந்தியாவில் நடைமுறையில் இருந்த இசைவுத்தீர்வு சட்டத்தின் வளர்ச்சியை ஆராய்க.*

2. *பண்டைய இந்தியாவில் தகராறுகளை தீர்க்கும் நடைமுறையாக பஞ்சாயத்து முறை இருந்தது என்பதை விளக்குக. இசைவுத்தீர்வு சட்டம் வளர்ச்சியடைந்த படிநிலைகளையும் கூறுக.*

3. *தற்போதைய இசைவுத்தீர்வு மற்றும் சமரச சட்டம் 1996 இசைவுத்தீர்வு சட்டத்தின் நீண்ட கால சரித்திர பின்னணிக்குப் பிறகு நிலைபெற்றது. கலந்தாய்வு செய்க.*

4. *சிறுகுறிப்பு வரைக:*
   i. பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இசைவுத்தீர்வு
   ii. பண்டைய இசைவுத்தீர்வு முறை
   iii. UNICITRAL 1985 இசைவுத்தீர்வு மற்றும் சமரச சட்டம் 1996